

τρόμος

τρόμος, ο, ουσ. [<αρχ. τρόμος], ο τρόμος· το φόβητρο: «κάθε φορά που σουρώνει, γίνεται ο τρόμος της γειτονιάς». (Λαϊκό τραγούδι: *μες τα Βουρλά κατσιρματζής, αντάμης και κοντραμπατζής και της Τουρκιάς ο τρόμος*)·

- είναι ο φόβος και ο τρόμος, βλ. λ. φόβος·

- ισορροπία τρόμου, βλ. λ. [ισορροπία](#)·

- μεροκάματο του τρόμου, βλ. λ. [μεροκάματο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας